

Bruxelles, den 19.6.2018
COM(2018) 494 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om udøvelsen af beføjelser til at vedtage delegerede retsakter tillagt Kommissionen i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 227/96 af 22. november 1996 om beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf

INDLEDNING

Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 (herefter "forordningen") yder beskyttelse mod og imødegår virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af de love, der er anført i denne forordnings bilag, herunder forordninger og andre retsakter, og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, hvis anvendelsen berører de i forordningens artikel 11 omhandlede personers interesser, når de pågældende beskæftiger sig med international handel og/eller overførsel af kapital samt forretningsmæssige aktiviteter i forbindelse hermed mellem EU og tredjelande.

Ved forordningens artikel 1 tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for i denne forordnings bilag at tilføje love, forordninger og andre retsakter fra tredjelande med eksterritorial anvendelse, som har negative følger for Unionens interesser og for fysiske og juridiske personers interesser i forbindelse med udøvelsen af deres rettigheder i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og for at slette love, forordninger og andre retsakter, som ikke længere har sådanne følger.

RETSGRUNDLAG:

Denne rapport forelægges i henhold til forordningens artikel 11a. I henhold til denne bestemmelse tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for en periode på fem år fra den 20. februar 2014, og Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden.

UDØVELSE AF DE DELEGEREDE BEFØJELSER

Siden forordningens ikrafttræden har Kommissionen gjort brug af bemyndigelsen én gang. USA meddelte den 8. maj 2018, at de ikke længere ville fravige deres nationale restriktive foranstaltninger over for Iran efter deres udtræden af den fælles omfattende handlingsplan. Nogle af disse foranstaltninger finder eksterritorial anvendelse og kan have negative følger for Unionens interesser og for fysiske og juridiske personers interesser i forbindelse med udøvelsen af deres rettigheder i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Som reaktion på ovennævnte vedtog Kommissionen den 6. juni 2018 en delegeret retsakt om ændring af bilaget til forordningen med henblik på at inkludere USA's restriktive foranstaltninger, som, når de genindføres, vil få negativ indvirkning på EU's erhvervsdrivende, der driver lovlig forretning med Iran. Europa-Parlamentet og Rådet har fra denne dato en indsigelsesfrist på to måneder.

Grundene til at medlovgiverne delegerede beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter til Kommission, er fortsat gyldige, og Kommissionen kan meget vel tænkes at få behov for at gøre brug af beføjelsen i fremtiden.

KONKLUSION

Kommissionen har i løbet af de seneste fem år udøvet de delegerede beføjelser, den er tillagt ved forordningen, én gang. Kommissionen finder, at der er behov for at udvide beføjelsen, da grundene til at medlovgiverne delegerede beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter til Kommission, fortsat er gyldige. Kommissionen opfylder med denne rapport kravet i forordningens artikel 11a og opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at tage denne rapport til efterretning.